

CSEPELI ünnepnapok

Kerek 50. esztendeje történt.

A régi csepeli Beck-kávéházban a szokottnál is nagyobb volt a forgalom. Az utcára néző ablak előtt három asztalt tölt össze a pincér egy népe-sebb társaság számára.

Néhányuk munka végeztével egyenesen a gyárból jött. Lakatosok, esztergályosok öntők. Néhány kisiparos is megjelent a csepeli „mesterek” képviselőjében, no meg a régi Kalóc térről az „érdekeltek”, akik naponta munka után ott a nagy réten rúgták a labdát, csak úgy szórakozásból.

Együtt ültek

az alapító tagok, Fehéry Akos, Vadnai Géza, Takács Sándor, Kóbor Rezső, dr. Kuz Sándor és a többiek.

— *Megalakítjuk a CSTK-t!* — született meg a gyors, de már nagyon rég óhajtott döntés.

Vadnai Géza hirtelenjében a kávéház fehér márványasztalára jegyezte fel a különböző pénzüsségeket felajánlók névsorát. Szombatonként — ráadásul — a „melósok” is lecsíptek egy-két koronát a vékonyka boríték tartalmából, mielőtt az asszonyokra bízta.

Így, ezekből az összegekből vásárolták meg az első felszerelést. És ősszel, az 1912. évi labdarúgó bajnokság rajtjánál — ha a IV. osztályban is —, de már ott vannak a csepeliek.

A kávéházban elhatározott további lelkes terveket a világháború ágyúí verik szét. Csak 1917-ben kerül elő újból a felszerelés. 1920-ban már pályát is építenek a csepeli munkások, az igazi mecénások.

Néhány év múlva a gyártulajdonos is felfigyel a kis sportklubra. Nagy ingyenreklám lehetőségét látja a csapatban.

Nemsokára az egész bárócsalád megjelenik az új stadion felavatásán.

— *Sporttelepet építettem a munkásoknak* — dicsekszenek, s közben a gyár minden dolgozójának béréből levonják a „kötelező” havi tagsági díjat.

Később az egyre komolyabb eredményeket felmutató klub-

bot — melynek akkor már több szakosztálya működik — nevének megváltoztatására készítetik. Majd a fasizmus veti rá sötét árnyékát a csepeli sportéletre is.

1945-ben az ágyúk, a Szov-

fémjelzi sikereiket. S azóta 145 csepeli sportoló húzhatta magára a válogatottságot jelentő címeres mezt. Huszonegyen világ-, Európa- és olimpiai bajnoki címmel is dicsekedhetnek.

Egy este a csepeli klubban. Labdarúgók, atléták, kajakosok „vetelkedője”

jet Hadsereg ágyúi a szabadságot hozzák. A nagy gyár megindítása közben a párt és a szakszervezet a sportolási lehetőségek megteremtéséről is gondoskodik. Ezrével jönnek a munkások

újjaépíteni a pályát,

kijavítani a háború idején katonai célokra használt épületeket.

Csakúgy mint a Vasmű, a sport is hamarosan a nép tulajdonába kerül. S azóta vezető szerepet játszik sportéletünkben a hajdani CSTK utóda, a Csepeli Vasas SC, melynek 19 szakosztályában (16 az NB I-es) közel 1300 versenyző küzd a piros-kék színekért — *Így ilyen messze, ilyen sokra bizony nem gondoltunk akkor, 1912-ben* — mondja a már 70 éves, nyugdíjas Kóbor Rezső bácsi, aki még ma is társadalmi munkása a klubnak.

Csak a felszabadulás óta 230 felnőtt országos bajnokság és 71 csapatbajnokság megnyerése

A csepeli sportolók mindeütt ott vannak

a legjobbakközött.

Éljenjárnak a sportban és a munkában egyaránt. Többségük nehéziparunk egyik bázisának, a Vasműnek dolgozója. Balczó András, Németh Ferenc, Veres Győző, Tóth II. József, Liptay István és a többiek nevét ma már nemcsak hazánkban, de világszerte ismerik és becsülik. A különböző szakosztályok sportolói szinte már az egész világot bejárták, sok dicsőséget szereztek hazánkban és a csepeli színeknek.

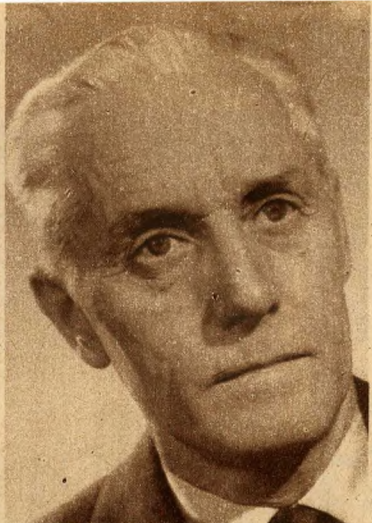
De a csepeliek nemcsak el-sportolóikra büszkék.

A klub, a hatalmas gyáróriás dolgozóinak olyan sportlehetőségeket biztosít, amelyekre azelőtt soha nem gondolhattak. Üzemrészek közötti különböző bajnokságok, versenyek, és a tíz sportágban most folyó *Alkotmány Kupa-küzdelmek* 5300 főnyi serege minden szónál ékebben bizonyítja a tömegsport fejlődését.

A Csögyártól a Kovácsológyárig, a Szerszámgépgyártól az Acélműig, a gyár minden dolgozója, Csepel lakosai büszkén ünneplik 50 éves, nemes hagyományokra támaszkodó sportklubjukat, annak sportolóját.

Együtt ünnepel velük az egész magyar sporttársadalom, mely azt kívánja, hogy érjenek el még nagyobb, még szebb sikereket, emeljék még az eddigieknél is magasabb szintre Vörös Csepel sportját.

Kéri László

A hajdani labdarúgó Sárdi Antal ma is társadalmi munkásként dolgozik a labdarúgó-szakosztályban. — Lent: Mindenki csak Misi bácsinak ismeri. Pedig Káizer Károly a neve a volt válogatottak. Ő gyúrja most a csepeli fiúkat

Liptay István, a kosárlabda-csapat erőssége. Száz alkalommal volt tagja a magyar válogatottnak. Lent: Kassai Mihály, a birkózók edzője. Több alkalommal nyert egyéni országos bajnokságot, de néhányszor mint válogatott is sikeresen szerepelt

Egy kis társadalmi munka a pálya körül. Balról: Tóth I., Preiner edző

